

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 66. Nuceriensis Episcopi oratio circa residentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

tentiæ vehementer obluetabatur; Quinque ecclesiensis Episcopus, qui prolixius perorans demonstratum ibat, quod ab octnigentes abhinc annis Præsules non nisi maximo emolumento sese profanis negotiis ingesserint, indeque in Ecclesiam æque, ac regna amplissimus honor, utilitasque redundarit, ut proin usus per tot sæcula stabilitus damnari haud posset.

Sæc. XVI.

A.C. 1562.

§. LXVI.

Nuceriensis Episcopi oratio circa residentiam.

Absoluta hac oratione Paulus Jovius Nuceriensis Episcopus hunc in modum differebat: *Synodus convocata est ad plagam ingentem, nempe deformationem Ecclesiæ sanandam: omnibus est persuasum, hujus mali causam esse Præsulum ab Ecclesiis suis absentiam; verum id, uti ab omnibus affirmatur, ita vix satis a quovis forsitan expenditur, ac consideratur: verum non est prudentis medici de causa morbi tollenda agere, nisi primum eam probe cognoscat. Insuper, an non ea sublata, majora mala secutura sint, accurate*

Sarpinus l.c.

satis fuisse prospectum per impositas a Concilio sub Paulo III. pœnas, & per recentem constitutionem sedentis Pontificis. Id nec quidquam amplius habetur in hoc genere in Bernardi sententia.

Sæcul. XVI. A.C. 1562. curate prævidere oportet, certe si absentia
Præsulum corruptelis, quæ irrepsertunt in
Ecclesiam, causam dedisset, minus defor-
mitatis in Ecclesiis illis deprehenderetur,
 in quibus nostro sæculo proprii Præsules
 perpetuo resedisse animadvertuntur: jam
 Summi Pontifices centum annos assiduo
 commemorantes Romæ nihil omiserunt, quod
 ad populum studiosissime instruendum per-
 tineret: ea tamen Urbs nihilo melius in-
 stituta reperitur, atque omnino regni cu-
 jusque Metropoles, in quibus fere Præsu-
 les sedes suas figunt, sunt præ aliis de-
 formitate notabiles, & contra miseræ a-
 liquot Urbes, quæ a centum annis Epif-
 copum suum non adspexerunt, vitiorum
 sordibus minus sunt corruptæ: præterea
 inter Antistites Seniores, qui adsunt, &
 in Ecclesiis suis perpetuo hæserunt (sunt e-
 nim ex his nonnulli,) nemo potest dicere
 Dicecesin a se melius constitutam, quam
 sint vicinæ Episcopis destitutæ: porro is,
 qui istiusmodi Ecclesias dicit greges sine
 Pastore, is pensi non habet, etiam Paro-
 chos, ac non solum Episcopos, curam ge-
 rere animarum: interim de solis Episco-
 pis verba sunt, quasi nusquam fideles Chri-
 stiani esse possint, nisi ubi sunt Episcopi,
 & tamen in ipsis montibus, in quibus E-
 piscopus nunquam visus, Ecclesiæ reperiu-
 tur, quæ civitatibus Episcopalibus exem-
 plo præire poterunt. Hinc Patrum, qui

in prima Synodi convocatione intersue- Sæcul. XVI.
 runt, & zelus laudandus, & actiones i- A.C. 1562.
 mitandæ, qui pœnarum interminatione Præ-
 sules excitatum ibant ad Ecclesias suas
 frequentandas, & principium dederant tol-
 lendis impedimentis, quæ absentie dant
 causam: neque tamen permittendum, ut
 ea spes nos fallat, quasi in hac residentia
 posita sit Ecclesiæ reformatio, sed potius
 metuendum, ne, uti nunc remedia quærun-
 tur ad stabiliendam Prælatorum residen-
 tiam, ita posteris incommodis inde prove-
 nientibus sapientiores facti, remedia ad ab-
 sentiam denuo invehendam sint quæsituri, hinc
 non quærenda sunt vincula adeo robusta,
 quæ, ubi opus est, dissolvi nequeunt, cujus
 generis foret jus illud divinum, quod nunc
 post mille, & quadringentos annos tenta-
 tur. Episcopus perniciosus, qualem vidi-
 mus Coloniensem, hujus doctrinæ effugio
 latebras sibi quæsiturus est ab obedientia Pon-
 tificis, si vel ad rationem actionum red-
 dendam citabitur, vel a grege suo procul
 facessere jubebitur, ne præsentia sua ma-
 lum alat: ego quidem agnosco, quod Præ-
 sules, qui articulum determinatum volunt,
 abundant zelo: sed credo etiam, quod non-
 nulli velint ejus beneficio uti, ad se ab o-
 bedientia Pontificis subducendos: quæ quo
 arctior est, hoc magis unitam teneat Ecclē-
 siam: iis vero hoc instillatum cupio, quic-
 quid in eo genere operentur, id Parochis
 usui

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

usui futurum, ad ipsos ab Episcoporum imperio eximendos, nam si articulus hic obtineat, confestim dicent illi, Episcopum nec posse ipsos ab Ecclesia dimovere, nec potestatem ipsorum reservationibus restringere; quin imo iidem tanquam Pastores immediate a Deo dati, plus juris in gregem, quam ipsis Episcopis concedent, vindicabunt (*).

§. LXVII.

(*) Sarpium, qui hanc Jovii orationem exhibet, idem Pallavicinus his verbis castigat: *Sententia Jovii ad me non pervenit, non tamen Suavem abire sinam absque merita correctione, quod ipse cursim, ac studiosa negligentia de illo refert: id non esse definiendum, propterea quod vera malorum in populo causa non erat Episcoporum absentia, quandoquidem liquebat, Pontifices jam centum ipsos annos continenter Romæ perstitisse, Et exquisito studio populum probe erudiendum curasse, nec tamen melius moratam eam urbem conspici, quibus obliquis verbis mordentur Romani Pontifices, tanquam infructuosi bonis moribus illius etiam Urbis, in qua continuo ipsi resident: profectio si Jovius ita differuisset, crassam indicasset oblivionem querelarum, quibus conquesta est non inquam Roma, sanctive illius ætatis viri, sed univversa Italia, Et quicumque ibi mortalium scintillam pietatis obtinebat, absentiam Romani Pontificis*